

bringe mine Varer til Bøgten. Jeg har navnlig maattet bringe mit Smør og mine Oste under Bøgten. Der blev veiet en Fjerding af Smørret, og da den holdt sin Bøgt, saa blev der ikke veiet mere, uagtet jeg havde maattet bringe det hele Læs til Bøgten. Jeg spurgte da Vedkommende, hvorfor det Dyrige ikke skulde veies? De svarede mig: Nei! de antog det, som det var angivet. Saa spurgte jeg dem, om de ikke ligesaagodt kunde antage det Samme paa Bognen, da der hverken var løstet Mere paa eller taget Noget fra. Jeg maatte altsaa løsse de samme Varer ud, som jeg havde løstet i; jeg fandt mig ikke meget tilfreds dermed, men der var ikke Noget at gjøre derved. Jeg kan nævne et andet lignende Tilfælde, som jeg ogsaa veed er passeret. Det var i høifalig Kong Frederik den Sjettes Tid, da han engang drog ud paa Maneuvre med sine Krigsfolk. Saa kom der en Bonde hørende med et Læs Halm. Vedkommende Betjente vilde nu have, at han skulde løsse sin Halm af, for de troede, at der var Contrabande i Bognen. Det var en meget klog Bonde, den samme Mand; han løssede da al Halmen af lige der, hvor Kongen skulde passere, og jeg har endnu aldrig seet Consumtionsvæsenets Betjente i saadan en Activitet som den, de da bleve satte i. Thi, da Kongen saa kom, kunde han ikke komme forbi, men maatte blive holdende med hele Regimentet. Han befalede dem da stieblikkeligt at løsse Halmen paa igjen, uden at det blev efterseet, om der var nogen Contrabande eller ikke. Jeg kan ikke nægte, at jeg glædede mig over at see dem tage saa raff fat i Halmen. (Latter.) Jeg har selv været i lignende Tilfælde, dengang da Kartoflerne vare i Flor. (Munterhed.) Da hændte det sig ofte, at man maatte løsse hele Læsset af. Jeg vil ikke nægte, at vedkommende Betjente jo ikke godt kunde afgive noget Skjøn over, hvormange Tønder man havde paa Bognen. Man kom altsaa til at sise Meer, end man havde paa Bognen, og det viste sig saa mangen Gang ved at man maatte løsse af og løsse paa Bognen, at man ikke eengang havde saameget, som man havde siset sine Varer for. Derved var heller ikke Noget at gjøre. Men, naar det undertiden var i slet Veir, at man

saadan havde maatte løsse sine Kartofler af og paa igjen, og man saa kom ind i Byen til Vedkommende med dem, saa erklærede de reent ud, at de ikke vilde give det for dem, som der var accorderet om, og det laa blot deri, at den Afslæsning havde fundet Sted i det daarligere Veir. Jeg maa derfor paa det Bestemteste, naar Sagen kommer til den Behandling, stemme imod, at Consumtionens Ophævelse kommer til at vare længere end som Minoritetens i Udvalget har foreslaaet.

P. Jørgensen: Jeg skulde ikke have taget Ordet i denne Sag, da Tiden allerede er saa langt fremrykket, dersom jeg ikke fandt mig opfordret dertil ved at den ærede 3die Landsstingsmand fra den Kred (Kirck) har ønsket, at Landboerne skulde yttre sig om Sagen. Jeg vil ikke gaae saa vidt, som den sidste ærede Taler, skjøndt jeg maaskee kunde gaae endnu meget videre, især dersom jeg vilde gaae lidt tilbage i Tiden. Men det vil jeg nu ikke. Jeg vil kun alene anføre, at, naar man f. Ex. kommer til Byen med et Læs Flæsk, og da maa holde i Porten og løsse sit Flæsk af og siden løsse det paa igjen, saa kan det gjerne vare, at man ikke kan komme paa Torvet med det, førend sommetider 10 eller 12 Timer efter. Og, naar det da hænder, at det er Regnveir og man da skal aflæsse alle disse Fedevarer af Bognen og igjen løsse dem paa, saa komme de paa Torvet, om ikke just i en fordærvet Tilstand, saa dog idetmindste i en saa daarlig Tilstand, at man mangen Gang ikke faaer mere end det Halve for dem af hvad man ellers kunde faae. Der er talt Saameget om de Fordels, som Kjøbenhavn skulde have, og at det er derfor, at Consumtionen skal vedblive; men jeg vil spørge Enhver, om det virkelig er Kjøbenhavnerne, der i Almindelighed maae bære Byrden af Consumtionen? Ja, en enkelt Gang maaskee, naar der kun er saa Varer paa Torvet, saa kan det nok være. Men, naar Torvet er fuldt, saa hjælper det ikke Landboerne, at de sige: Saa og Saameget have vi givet i Accise, det bliver dog alligevel dem, der komme til at betale Consumtionen. Jeg kan derfor ikke Andet end stemme for, at Lovven maa blive saaledes, som den er kommen fra Folkethinget.